

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

§. VI. An Constitutio omnes sibi subditos æqualiter liget; & qui sunt illi
subditi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

Ecclesiisque, quibus deferviebant, dari; praeceptum suum per Leges confirmat, quā viā insinuat, se propriā autoritate tale quid non præcipere, sed Principum potestate.

III. Sine Principum consensu non valuisse Constitutionem Tridentini Concilii contentam C. 6. SESS. XXIV. de Reform. Matr. quā jubet, ut Puellæ Raptor, ac omnes, qui Raptori auxilium, consilium favorem ve præbent, sint eo ipso infames, omniumque Dignitatum incapaces.

Idem dicendum de Constitutione Concilii Lateranensis sub INNOCENTIO III. celebrati, relatā, Cap. 13. de Hæret. qua Credentes, Receptatores, Defensores, Fautores Hæretorum, si excommunicati intrā annum non satisfecerint, fiant infames, omniumque Officiorum incapaces, nec non & ad illa eligendi, testimoniī ferendi in Judicio, agendi pro fe vel pro aliis, Successionis accipiendā, & per Testamentū in alios transmittendā; Hanc etiam ob causam Imperator FREDERICUS Constitutionem istam utilem ratus, in Legem convertit, nonnullis detractis, quæ Potestati Spirituali tribuere videbantur, quæ soli Temporali competunt; Refertur Lex FREDERICI in V. COLLECT. C. 2. de HÆRET. ab Honorio III. factā, eisdem penē terminis concepta est, ac citata Concilii Lateranensis Constitutio, quoad illa, quæ utriusque sunt communia, cùmque illa isti posterior ex eo judicetur, quod Honorus III. in Collectione sua nihil inferuit, quod post Innocentio III. mortem non sit constitutum, consequens est, ut Lex FREDERICI ex Concilii Lateranensis Constitutione desumpta sit.

Consequentiam tertiam justam esse patet ex eo, quod Officiorum, Actionum Juriūque Civilium capacitas à Jure Civili pendet, ideoque Infamia pœna, que ad illa omnia inhabilem reddit, à solā Potestate Civili irrogari potest.

IV. Non valuisse Canones, qui Servituti iterum subiectū Clericos, qui Misam per Horas Canonicas, pro Dominis, à quibus Liberi facti sunt, celebrare nolunt, nisi à Principe probati sint. C. 4. de Servis non ordin. prout in 1. Compil. inter illos Canones colloquandis Can. 1. CAUS. XVIII. QUÆST. I. sumitur ex Concilio apud Altheum anno 917. celebrato, cui CONRADUS Rex adfuisse dicitur.

Sunt aliae Constitutiones Ecclesiasticae circā res Temporales, quibus Seculares Leges circā easdem res conditæ executioni mandantur. Tales videntur, 1. Canones, qui Iudeis prohibent, ne Servos Christianos habent; qui à Judeis circumcisos, Servos Christianos libertate donant; qui Iudeis Officia publica committit, qui Servorum manumittendi modum præscribunt, qui Iudeis Veteres Synagogas retinere permitunt, Novas construere prohibent. Quicunque Canones, qui jubent, vetantve quod Leges jam præcepant, vel veterantur, ut videre est LIB. I. LEG. 2. TIT. X. COD. LIB. I. LEG. 18. TIT. IX. ibid. LIB. I. LEG. 2. TIT. XIII. ibid. Hac in re Legum autoritatem agnoscent expresse. C. 13. DIST. LIV. CAP. 1. de Servis non ord. prout est in 1. COMPIL. C. 3. de Iudeis. CAP. 13. 18. DIST. LIV. CAP. 1. 2. 18. 19. de Iudeis. C. 14. DIST. LIV. C. 16. de Iudeis. C. 1. de Servis non ord. C. 3. 7. de Iudeis. precipiunt Textus, quī hujusmodi Constitutiones contineant. 2. Canones, qui prohibent, ne Rei, Servi, Debitores ad Ecclesiæ confugientes hinc per vim extrahantur. Praeire hāc in re Leges Canonibus patet, ex COD. JUSTIN. LIB. I. LIT. XII. collato cum TIT. XLIX. LIB. III. DECRETAL. Præterea INNOCENTIUS III. C. 6. istius Tit. de Immunitate Ecclesiæ, illam ex Legibus oriri & juxta Leges de illa jucundum docet. 3. Canones, qui Testamentorum executionem quoad Causas pias Episcopo tribuant, si illam Hæredes neglexerint, quales sunt inter alios. C. 3. C. 17. de Testam. Agnoscit siquidem S. Gregorius in CAP. 3. de Testam. mox cit. memoratam Episcoporum potestatem a Civilibus Legibus emanare. 4. Canones, qui Clericos à Juramento Calumniæ exime-

bant; id agnoscit HONORIUS II. C. 1. de Juramento Calumn. In eo enim Privilegium istud refertur ad Justiniani Legem, quā voluit, ut Canones Legis vim habeant, & ad Henrici Imperatoris Constitutione n. quā, circa hujusmodi Juramentum, Legem istam serviri præcipit. Henrici Constitutionis Pars inferitur in cit. Cap. Habet integra in C. 1. de Juram. Calumn. in 1. Compil.

Quæ supersunt dicenda de Canonibus circā Res Temporales & de Legibus circā Res Spirituales fūsiū explicabuntur in Dissertatione speciali circā utrumque Canonum vel Legum genus.

S. V.

Quando Constitutio mutanda, quando non.

Difficultatis hujus solutioni præmitendum est, inter Constitutiones Ecclesiasticas, nullas esse immutabiles, præter illas, quæ credendum aliquid vel agendum quidpiam tamquam à Deo mandatum, præcipiant, has autem esse immutabiles patere ex C. 2. 3. CAUS. XXIV. QUÆST. I. C. 12. CAUS. XXV. QUÆST. II. C. 1. CAUS. XXXV. QUÆST. IX. aliisque similibus, ubi, quæ semel definita sunt, non posse mutari dicuntur, hæc enim alter, quā dictum est, intelligi non possunt.

REGULA.

Constitutiones mutandæ sunt, quoties necessitas vel utilitas Publica id exposcent, præsertim, si sit urgens necessitas, vel evidens utilitas: alias non sunt mutandæ.

Ex C. 2. DIST. XIV. inferri potest, item ex C. 8. de Confang. & Affin. C. 24. de Sent. Excom. in VI. Extravag. 2. JOANNIS XXII. de Verb. Signif.

RATIO: Eadem est mutanda, ac condenda Constitutionis causa, condenda autem non est Constitution, nisi propter necessitatem vel utilitatem publicam. C. 41. CAUS. I. QUÆST. I. C. 23. CAUS. I. QUÆST. VII.

Ex primâ Parte sequitur, mutandas esse Constitutiones. 1. Quæ difficultatem frequenter inducent, & aliquando periculum pariunt Animarum. ibid.

2. Quæ sine peccato, nullo modo, observari queunt. C. 20. de Præscript.

3. Quæ non sufficiunt ad curandos ingraevescentes morbos; novis enim morbis nova antidota sunt præparanda. C. 5. de Juram. Calumn.

4. Quæ minus utiles succedente Tempore sunt, vel esse deprehenduntur. C. 24. de Sent. Excom. in VI.

Ex 2. Parte sequitur, 1. Constitutiones, quas diuturnitas Temporis observavit, ac usus Consuetudinis hactenus approbatæ retinunt, non esse mutandas; Novitates enim sine gravi causa inductæ, discordiam pariunt; levisque non est Usus longiæ autoritas. C. 2. de Constat. in integ. C. 9. de Confut.

2. Superiore coram Deo Reum fieri, qui utiliter finita, bene ordinata ac quovis modo roborata, sine causa justa rescindit, hæc dignum contumeliæ effici, ut, quæ ipse bene constituit, Successores sine causa dissolvant. C. 7. CAUS. XXV. QUÆST. II. C. 2. CAUS. XXXV. QUÆST. IX.

S. VI.

An Constitutio omnes sibi Subditos æqualiter liget; & Qui sunt illi Subditos?

Ut Certa ab Incertis discernantur, Notandum.

1. Quod Constitutio, quæ fit in Juris Naturalis vel Divini Executionem, omnes ligat æqualiter, tamen Superiores, quā Inferiores; cùm omnes æqualiter subiæti utriusque Juri, atque idcirco illa Condetem, ac sibi Subiectos comprehendit: De hoc genere Constitutionis intelligentius videtur Canon. 2. DIST. IX. docens, Principes teneri suis Legibus.

2. Conſti-

2. Constitutio exequens aliam ab ipsius Contentis Superiore editam similiter, ligat aequaliter, tam Contentem, quam ipsi Subditos. *Citatus Canon huic Constitutionis generi accommodari potest.*

3. Constitutio novum Jus condens circa res nondum praeceptas, nec vetitas, ligat aequaliter Conditoris Subditos; sed cum sibi Legem imponere non possit, cum careat Jurisdictione in se ipsum, Condens in illa non comprehenditur, eodem salem modo, quo sibi Subditi, cum isti ex justitia illam teneantur servare, ille vero tantum ex honestate, in modo nec ad istud quoad penas obligatur.

4. Praelati Inferiores nedum tenentur Superiorum Leges servare, sed etiam invigilare, ut a suis Subditis custodiantur, cum ad hoc aliis partim praeficiantur, unde duplii vinculo tenentur.

Ex his Notatis sequitur, quod pro Regula aliud, hac in re, dari nequit, nisi quod Lex Omnes sibi Subditos aequaliter ligat, pro qualitate Personanum Rerumque, circa quas veratur: eoque modo explicandum Cap. I. de Constitutionibus, Canonum Statuta ab Omnibus custodianter, & nemo in Actionibus, vel Judiciis Ecclesiasticis suo sensu, sed eorum auctoritate ducatur.

Nec refert, quod indistincte loquatur; nam locutiones generales pro subjecta materia, illius exentijs interpretanda sunt, unde, eti Judices omnes juxta Leges judicare teneantur, permititur Majoribus Magistratibus ex circumstantiis a Legibus recedere, non item Minoribus. *GONZALES in hoc Cap. 13. versus finem.* Id infert ex Authentica Hodiè. C. de Judic.

TITULUS X.

DE RESCRIPTIS.

CAPUT I.

Continens Regulas sive Decisiones à Jure propriis verbis defumptas.

Rescripti nomine intelliguntur Speciale quoddam Mandatum, quod à Principe impetratur, seu ad Judices obtinendos pro finiendis Litibus, seu ad Beneficium aut Gratiam quamcumque consequendam: *Prius* appellatur Rescriptum Justitiae; *Posterior*, Rescriptum Gratiae.

De Rescriptis Pénitentiariae Romanae, vide Bullam LIII. PII. IV. In sublimi. anni 1562. Bullarii Tom. II. p. 69.

Hic porrò præcipue agimus de Rescriptis, quæ à Sede Apostolica, sive à Romano Pontifice emanant, quorum frequens in Gallia usus, sive cum appellatur à Sententiis Ordinariorum, sive cum impetrantur Dispensationes, Absolutiones, & alia Gratiae obtinentur.

Rescripti Exemplar Epistola JOANNIS VIII. 122. Tom. IX. Conc. pag. 90. Multis autem nominibus haec Rescripta solent in Jure appellari, aliquando enim simpliciter dicuntur *Litteræ Apostolice*, aliquando, *Mandata*, *Commissiones*, *Decreta*, *Litteræ Justitiae*, *Beneficia Gratiae* &c. In quibus omnibus, haec potissimum spectari possunt, scilicet Narratio eorum, qua petuntur, ut vera sit Forma Mandati, quæ Gratiam vel Judices concedit, & ejusdem Executio qua ratione fieri debeat.

SECTIO I.

Quid sit, & Quotuplex Rescriptum?

I. **U**bi certum nihil expressum est, nihil certum inde Papa potest respondere. *De Sponsalibus Cap. de Muliere.* LIB. IV. DECR. TIT. I. CAP. 6. fin. II. Rescriptum Gratiae est, cum gratiose aliquid à

Romanico Pontifice conceditur. *In VI. de Rescriptis C. si gratiose. init. LIB. I. TIT. III. Cap. V.*

III. Gratia est, quam super Beneficio à Sede Apostolica aliquis impetravit. *ibid. Cap. 7. Gratia. init.*

IV. Litteræ Justitiae, sunt Litteræ ad Judices datae. *de Filiis Presbyterorum. Cap. Ex sua. LIB. I. DECR. TIT. XVII. Cap. 9.*

V. Litteræ Apostolicae Justitiam continent, per quas dati Judices in Causis Personarum, possunt, iuxta earum tenorem provide procedere. *EXTRAVANG. JOAN. XXII. De Concessione Præbenda Cap. Sedes. in fin. TIT. IV. C. 1.*

VI. Litteræ, quæ de simplici Justitia formam habent, possunt facile obtineri. *De Crimine falsi. Cap. accedens LIB. V. DECR. TIT. XX. Cap. 8.*

VII. Papa motu proprio alicui Gratiam facit, & Gratia hujusmodi de sua merita liberalitate procedit. *In VI. de Præb. Cap. si motu. LIB. III. TIT. IV. Cap. 23.* Papa ad petitionem alicuius, vel alterius pro eo oblatam, gratiam facit. *ibid.*

VIII. Litteræ sunt Monitoriae, Praeceptoriae alicui, & Executoriae, contraria aliquem, alii directæ. *De Rescriptis. Cap. Ex Insinuacione.* LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 37.

IX. Speciale Mandatum derogat Generali. *De Rescriptis. Cap. Sicut. C. Pastoralis.* LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. I. & 14. *De Officio Legati. Cap. Studiisti. §. Responsu- demus.* LIB. I. DECR. TLT. XXX. Cap. 2.

X. Decreti irritant Forma est, cum in eo apponitur Clavula (etiam inane Dernerentes & irritum) Si secus à Quoquam quivis auctoritate contigerit atten- tari. *CLEMENTINARUM de Concessione Præbenda Cap. unico. init. Colligitur.* LIB. I. TIT. III. Cap. un.

XI. Decretum Conlitionale est, cum mandatur aliquid, si res quæpiam fiat. *CLEMENTIN. De Concess. Præb. Cap. un. LIB. III. TIT. III. Cap. unico. Collig- gitur.*

XII. Decretum Conditionale in eventum duntaxat postularum Conditionum suum fortuit effectum. *ibid.*

XI. Rescriptum sub Conditione datum, non fortuit effectum usque in Conditionis eventum. *De Rescriptis Cap. Si pro te.* LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 13.

XIV. Si pendente Conditione, Alius Gratiam purè impetrat, præferri debet ei, qui posuit Conditione alias obtineret. *ibid.*

SECTIO II.

De veritate Narrationis in Rescriptis.

I. **R**escripta, quæ subreptione vel falso precibus forsan impetrantur, nullum possunt Suppli- cantibus ferre remedium. *Caus. XXV. Quæst. II. Cap. 16. Dicenti.*

II. Litteræ per malitiam & mendacium obtenta non valent. *De Rescriptis Cap. Sedes LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 1.*

III. Litteræ per Veri suppressionem, sive tacita Veritate, obtenta, non valent nec conferunt Jurisdictionem. *de Filiis Presbyterorum. Cap. Ad presentiam LIB. I. DECR. TIT. XVII. Cap. 2.*

IV. Subreptio confetur, cum tacitum est, quod, si fuisset expreßum, obtineri minimi potuisset. *De Sen- tentiâ & Re Judic. Cap. Cùm inter. §. Cùm consti- tute. med. LIB. II. DECR. TIT. XXVII. Cap. 20.*

V. Qui per fraudem vel malitiam, falsitatem exprimit, vel supprimunt Veritatem; nullum ex illis Litteris Commodum in sua Perveritatis penam con- sequuntur. *De Rescriptis. Cap. Super Litteris. LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 20.*

VI. Cùm aliquis illa expressit, & suppressit, quæ si fuissent tacita, vel expresa, tales Litteras minimè dedissemus; per hoc appetit, ipsum exitissime indignum Gratiam, quam duxeramus ei ex Benignitate Apostolica faciendam. *De Temporibus Ordinat. Cap. Dilectus. fin. in init. LIB. I. TIT. XI. Cap. 15.*

VII. Si